

Скарбничка

НОВАЧОК 2
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
«РОЗПЕЧЕНЕ ВУГІЛЛЯ» 5
**НЕ БУДЬ РАВНОДУШНИМ
К ВАЖНОМУ ДЕЛУ 6**
ГЕРОИ 6
РИБИ 8
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
НЕ ПРЕЗИРАЙТЕ МАЛЫХ 11

Добрые собаки

У маленького приморского города на юге Англии начинался отлив. Люди, собравшиеся наблюдать за закатом, заметили охотничьего пса лабрадора, плывущего к близлежащему пирсу. Когда собака попыталась вылезти из воды, ее попытки оказались тщетными из-за того, что деревянная пристань поросла скользкими водорослями. Раз за разом животное пыталось забраться на пирс, пока не ослабело.

Внезапно другая охотничья собака побежала вдоль пристани, громко залаяла, чтобы привлечь внимание обессилевшего пса, прыгнула в воду и с легкостью вылезла. Лабрадор подплыл к этому месту и смог спастись.

Мисс Нейпер из Алжира в Северной Африке посылала свою собаку на рынок каждое утро. Животное возвращалось домой с заказом — двенадцатью теплыми

булочками в корзинке и ставило их у ее ног.

Однажды утром хозяйка вынула из корзинки одиннадцать булочек. И так продолжалось некоторое время. Пекарь утверждал, что укладывал всегда двенадцать булочек в корзинку. Затем мисс Нейпер обнаружила, что по пути от рынка до ее дома ее питомец навещал оценившуюся собаку и оставлял одну булочку кормящей матери. Она попросила пекаря, чтобы он посылал ей тринадцать булочек, что он и делал до тех пор, пока однажды собака не принесла все тринадцать в дом мисс Нейпер. И это, видимо, означало, что щенки подросли.

Откуда же эти собаки научились любви и доброты по отношению к другим собакам? От того же Бога-Творца, Который учит и нас быть любящими и добрыми к другим людям!

ДОРОГІ НАШІ ЮНІ ДРУЗІ!

Ось і закінчилося тепле літечко — пора смачних ягід і відпочинку в лісі чи горах, період, коли можна поплавати в ставку чи морі, позагорати під промінням теплого сонечка. Сподіваємося, ви гарно відпочили, набралися сил і отримали багато позитивних емоцій.

Розпочався новий навчальний рік. Успіхів вам у навчанні, міцного здоров'я, наснаги, Божої охорони! Радійте кожному новому дню. Вчіться бачити красу в буденних явищах. Любіть тих, хто навколо вас. І життя буде ще цікавішим!

**Ваші друзі
з видавництва**

КОШКИ- ПАРАШЮТИСТЫ

3

СВЕТ В ЛЕСУ

7

ПРО МОРСЬКУ ГОЛКУ

10

Алла Кривоносова

Новачок

Сьогодні малий Ольген від самого ранку трішки хвилювався. Він іде до нової школи, де все незнайоме. Раніше родина хлопчика жила в іншій країні, у невеличкому затишному містечку. Там у тата було довгострокове відрядження, а кілька років тому в тій місцевості і народився хлопчик. Матусі сподобалося ім'я Ольген, яке там доволі часто зустрічалося. Тому свого першого синочка вони назвали саме так. Хлопчик добре володів німецькою, знав англійську, а от українську, на жаль, знав дещо гірше. Батьки сподівалися, що незабаром вони повернуться на батьківщину і син піде до першого класу вже на рідній землі. Та все сталося не так, як було заплановано заздалегідь. Таткове відрядження із об'єктивних причин мало затриматися ще на два роки.

І ось вже все залишилося в минулому, і родина хлопчика знову повернулася на батьківщину. Коли Ольген вперше увійшов до свого третього класу за кілька хвилин до початку занять, він звернув увагу на те, що у класі було гамірно і учні жваво щось обговорювали. За хвилину до класу увійшла вчителька, і в класі стало тихо. Діти, нарешті, побачили новенького хлопчика. Ліна Олегівна привіталася з учнями, а потім познайомила новачка із класом, вона запропонувала йому сісти за другу парту. «Напевно, ця кароока русява дівчинка любить поговорити», – міркував хлопчик.

Як виявилось, дівчинка була кмітливою і розумною. Вона відразу зрозуміла настрій новачка. Спостережлива учениця

побачила, що він не налаштований на розмову, а тому залишалася мовчазною до останнього уроку. І, лише виходячи з класу, сказала на прощання: «Бувай, новачку!» та й побігла до шкільного подвір'я, назустріч своїм батькам.

Хлопчик за порадою своїх батьків намагався бути уважним і зосередженим на уроках. Він намагався ретельно запам'ятати усе, що треба виконати і вивчити вдома. Він майже все розумів, про що розповідала на уроках Ліна Олегівна. Проте окремі слова і речення здавалися йому незрозумілими і важкими для сприйняття. У такому випадку він вивчав їх напам'ять і таким чином уникав труднощів. Дівчинка Наталка, що сиділа із новачком за однією партою, виявилася милою і приємною, вона охоче допомагала Ольгену, пояснювала незрозумілі слова. Хоч існувала ще одна прикрість. Хлопчик розмовляв із відчутним акцентом. Учні спочатку уважно дослухалися до усього, що говорить Ольген, а потім починали кепкувати і сміятися. Хлопчик мужньо все витримував, виявляючи довготерпіння і мудрість не відповідати образою на образу. Особливо дошкуляв хлопчику жартівник Олекса, який постійно звертав на це увагу, ще комусь не сподобалося незвичне для місцевих дітей іноземне ім'я новачка. Усе це засмучувало Ольгена, адже так хотілося товаришувати з усіма однокласниками.

А вдома мамі доводилося неодноразово заспокоювати і підтримувати хлопчика, який розповідав про всі неприємності, які

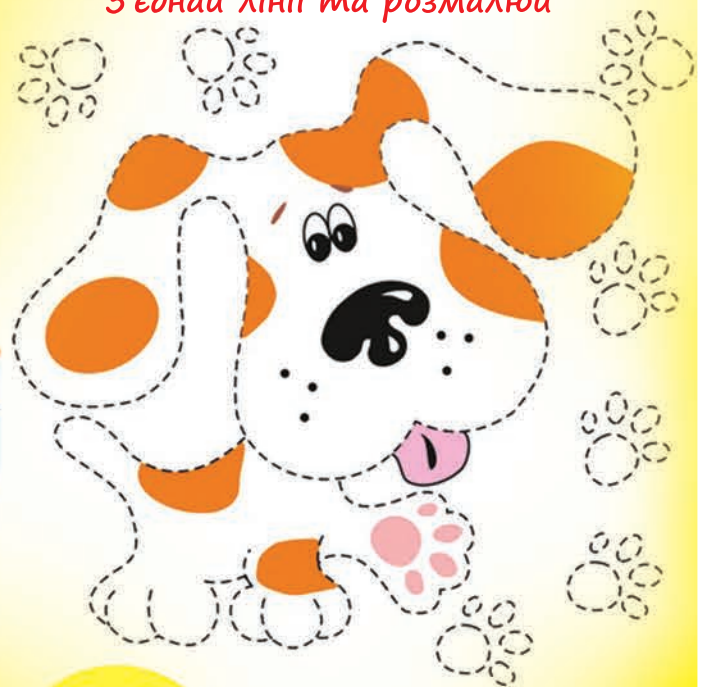
сталися з ним упродовж дня. Мама терпляче переконувала хлопчика в тому, що його однокласники – добрі діти, просто усе, що незвичне і чуже, викликає відразу і нерозуміння у них, треба трохи зачекати, поки всі звикнуть до нього.

Ліна Олегівна уважно спостерігала за своїм новим учнем. Щоб покращити ситуацію, вона поспілкувалася з Наталкою і заохотила дівчинку до того, щоб вона і надалі допомагала хлопчику, а ще для зручності вона запропонувала спростити ім'я хлопчика на більш знайоме і зрозуміле усім. Тепер усі школярі називали новачка Олегом. Ольгену теж сподобалася ця пропозиція. Матуся вдома також долучилася до того, щоб хлопчик краще розмовляв українською. Вона щодня викладала йому рідну мову, заохочуючи його спілкуватися рідною мовою і вдома, і в школі.

Минали тижні, і всі у класі потроху забували про те, що Ольген – новий учень. Його акцент поступово зник. Із радістю і задоволенням хлопчик тепер відповідав на уроках, його відповіді і пояснення були чіткими і точними. Ольген усе краще і впевненіше спілкувався рідною мовою. Тож і не дивно, що в кінці року він досягнув своєї мети. Хлопчик був у числі найкращих учнів свого класу. Як чудово, що завдяки небайдужості вчителя, Наталки, звичайно, і зусиллями доброї матусі Олег, тобто Ольген, все – таки зміг потоваришувати з усіма двадцятьма своїми однокласниками. Учні третього класу залюбки спілкувалися із колишнім новачком.

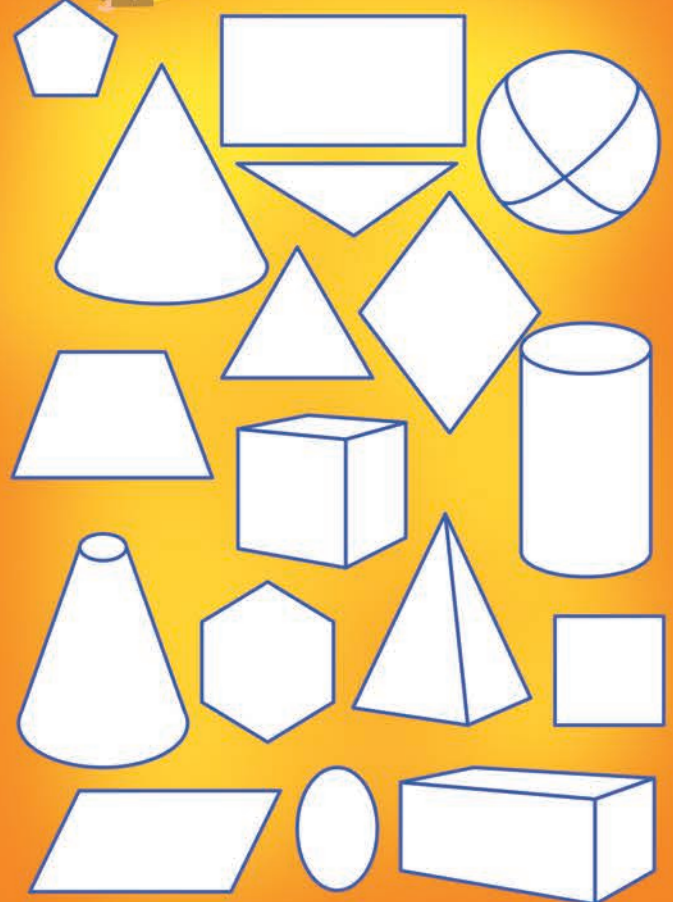
ПЛЯМИСТИЙ ПЕС

З'єднай лінії та розмалюй

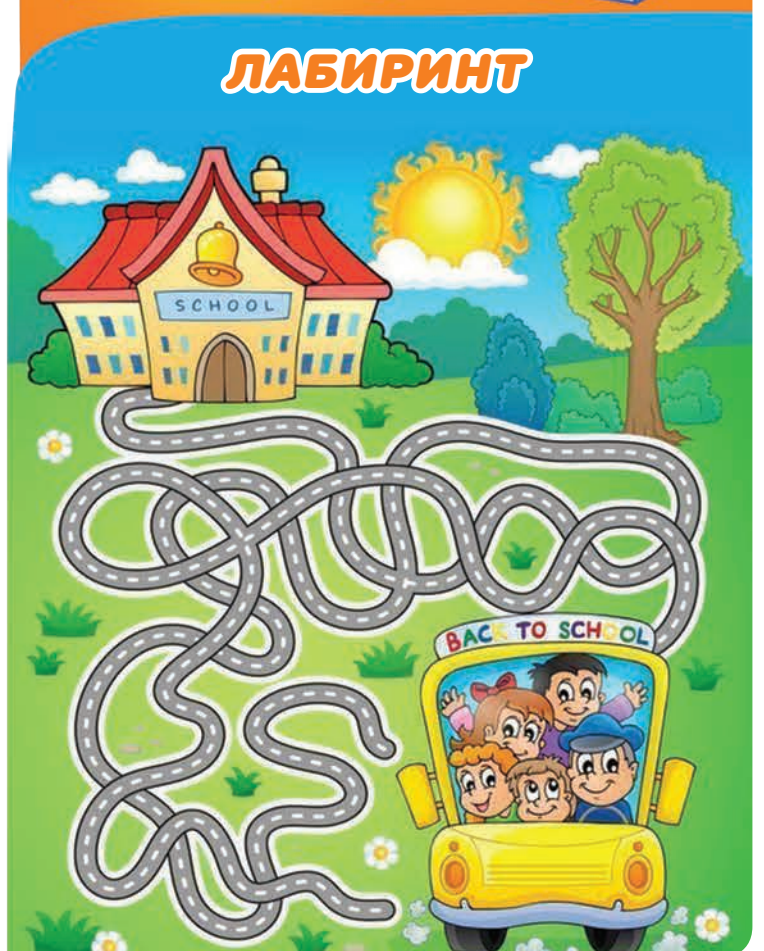

ФИГУРЫ

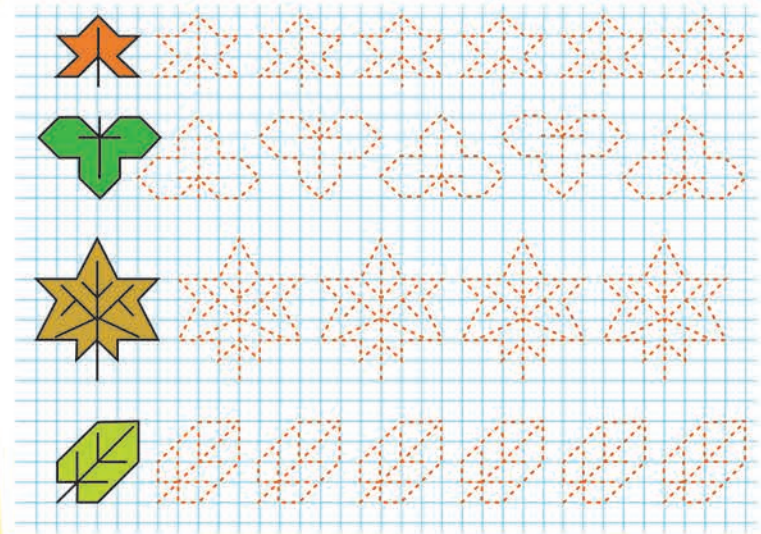
Объемные фигуры раскрась красным цветом, а плоские – синим.

ЛАБИРИНТ

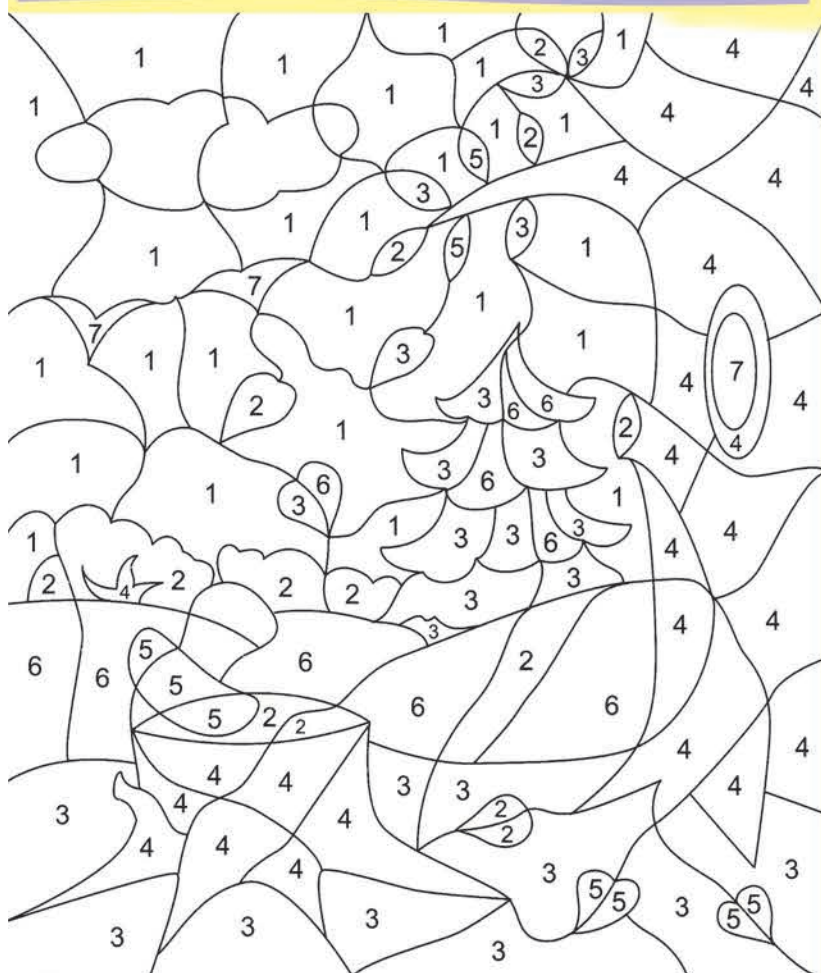
ЛИНИИ Обведи листики и раскрась.

РЕБУСЫ

НАЙДИ ОТЛИЧИЯ

Розфарбуй за цифрами

● – 1 блакитний;	● – 4 коричневий;	● – 6 світло-зелений;
● – 2 жовтий;	● – 5 червоний;	
● – 3 зелений;	● – 7 чорний.	

КОШКИ – ПАРАШЮТИСТЫ

Кошки-парашютисты? Шутите? И все же это правда. Две кошки были «призваны» в воздушные войска британской армии в 1954 году и выполняли прыжок с парашютом с высоты 100 метров.

Где-то в глубине Майамских джунглей мышки захватили британскую военную базу. В гарнизон передали срочный сигнал о помощи, потому что маленькие грызуны угрожали уничтожить весь пищевой резерв базы. Воздушные войска составили план, чтобы сбросить кошачьи войска на «поле брани» и положить конец конфликту, связанному с маленькими грабителями.

Кошки имеют уникальные способности: ходят без шума, они прекрас-

ные охотники и, кажется, легко выходят из опасных ситуаций.

Предки британцев считали, что кошки могут излечить слепоту. Европейские моряки не брали с собой на борт кошек, потому что считали, что они приносят несчастья. Несмотря на то, что их характеристики стали причиной предрассудков по отношению к кошкам, их очень развитый инстинкт выживания является причиной, по которой они были избраны для выполнения специальной миссии.

Неизвестно, сколько мышей поймали кошки-парашютисты, но один из офицеров, уполномоченный по операции с «воздушными десантами» говорил, что кошки были очень довольны «операцией».

ПЫЛЕСОС

Заметив большой слой пыли на стуле в ресторане, Сесил Бут достал свой носовой платок. Но вместо того, чтобы вытереть им пыль, он положил платок на стул. Затем он наклонился и вдохнул через платок полной грудью.

Сесил Бут начал кашлять от того, что пыль поднялась в воздух и попала в его открытый рот. Посетители ресторана внимательно наблюдали за его действиями. Зачем он это делает? Что с ним?

Сесил Бут был удовлетворен результатом. На платке осталось некоторое количество пыли. Об этом свидетельствовало круглое черное пятно на нем.

Он ушел из ресторана, доказав, что всасывание было одним из способов удалить грязь. Именно так в его голове возникла идея создания пылесоса.

Его первый пылесос был сконструирован в 1902 году. Это была большая машина, возвышавшаяся на вагонных колесах. Операторы парковали пылесос на улице и просовывали шланги длиной 25 метров через окна в дома. Затем они включали его, избавляя людей от пыли. Соседи всегда знали, кто сегодня делал уборку в доме.

Сейчас мы пользуемся усовершенствованными пылесосами, чтобы очистить дом от пыли.

ОСІННІ ПРИГОДИ

Ось і настала осінь...а разом із нею розпочався новий навчальний рік! Давайте перевіримо, чи не забули ви за літо те, що вивчали раніше. Гайда до Країни знань!

1 Завдання

Допоможи школярику зібрати портфель і знайти шлях до школи. Не зволікай, він запізнюється!

УКРАЇНСЬКА МОВА

Утвори усі можливі слова.

3 Завдання

5 ЗАВДАННЯ

4 Завдання

ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я

Що є ознаками здоров'я?
«Збери» букет здоров'я.

2 ЗАВДАННЯ

**МАТЕМАТИКА +
МАЛЮВАННЯ**

Виріши приклади та розфарбуй малюнок.

[illegible]

● – 6 (блакитний); ● – 10 (рожевий); ● – 9 (фіолетовий)
● – 8 (коричневий); ● – 7 (жовтий); ● – 12 (зелений)

ТРУДОВЕ НАВЧАННЯ

Спробуй зліпити з пластиліну жирафчика.

«РОЗПЕЧЕНЕ ВУГІЛЛЯ»

Дядько Василь завжди вітає Володю з днем народження. І цього разу він приніс чудовий човник яскраво-синього кольору з білими вітрилами. Володя був у захопленні! Він запросив своїх друзів Костю та Сергія поради з ним і випробувати човник. Діти побігли до найближчого ставка й пустили човник на воду.

За їхньою грою здалека спостерігав сусідський хлопчик Іванко, якого не запросили до гри. Він заздрив Володі. Невдовзі Володю покликали на обід. Його товариші також пішли додому. Іванко вирішив знищити залишений дітьми човник. Він кидав у нього камінням доти, доки гарний човник геть не розламався.

Швиденько пообідавши, Володя знову прибіг до ставка, але... застав жакливу картину. Він побачив на воді тільки уламки – це все, що залишилося від чудового подарунка...

Іванко стояв неподалік і зловтішно сміявся. Володя голосно заплакав, вигукуючи образливі слова на адресу Іванка, обіцяючи неодмінно помститися. І відразу ж почав думати, як це здійснити.

Нарешті він придумав. Іван щоранку ходив за молоком. Можна непомітно протягнути через стежку мотузку, а коли він проходитиме, підтягнути її. Хлопчик спіткнеться і, впавши, розіллє молоко. О, це буде добре!.. Володя радів і наперед зловтішався.

Увечері він зі сльозами розповів

дядькові про загибель чудового подарунка і поділився своїм наміром помститися ворогу. Дядько уважно й серйозно вислухав хлопчика і сказав:

– Ні, Володю, такий план не годиться. Давай ми краще зберемо «розпечене вугілля» йому на голову.

– Давай! – схвалив Володя. – У нього таке кучеряве волосся, що це вугілля йому не зашкодить.

– А тепер слухай уважно, що ми йому зробимо, – сказав дядько. – Візьми книжку з малюнками, котру я подарував тобі минулого року, і завтра вранці піди назустріч Івану. Потім привітно скажи йому: «Доброго ранку!» і подаруй книгу.

– А як же вугілля, дядьку?

– О, це і є те «вугілля», дуже «гаряче вугілля»! Ти лишень випробуй.

Володі було шкода книги з малюнками. Та він вирішив дослухатися до поради дядька.

Уранці Володя пішов зустрічати Іванка й зробив так, як йому порадив дядько. Хлопчик дуже знітився, і Володя побачив, як «зайнялося вугілля»... Іван опустил очі й тихо сказав:

– Дякую, Володю, але ж... я вчора зламав твій човник, а ти даруєш мені книжку.

– Я все знаю, саме тому я дарую тобі книгу.

Крізь сльози Іванко просив пробачення у Володі, і з тих пір вони стали найкращими друзями.

Із книги «Садок Іванки»

КРОССВОРД

ПО ВЕРТИКАЛИ

- 1 Лакомство для белочки.
- 2 Несъедобный гриб.
- 3 Одежда для шеи.
- 4 Явление природы, часто встречающееся осенью.
- 7 Елка, которая сбрасывает иголки.

ПО ГОРИЗОНТАЛИ

- 5 То, что меняют осенью зайцы и белки.
- 6 Время года, когда природа одевается в яркую одежду.
- 7 Как называется явление, когда падают листья с деревьев?
- 8 Птицы, которые улетают на юг.
- 9 Самый густонаселенный дом в лесу.
- 10 Дерево, плоды которого созревают осенью и «горят огнем».
- 11 Желтогрудая птичка.

ПРОГУЛКА

Соедини точки и ты поймешь, кто гуляет в осеннем лесу.

ПРЯТКИ

Помоги белке найти пятерых бельчат.

**НЕ БУДЬ
РАВНОДУШНЫМ
К ВАЖНОМУ
ДЕЛУ**

Солнце пекло по-летнему. На скамеечке возле магазина, отдыхая в теничке от старого абрикосового дерева, устроились старый полосатый кот и крепкий, мускулистый грузчик, который недавно окончил разгружать машину с продуктами. Покупателей почти не было, поговорить было не с кем. Поэтому и кот, и грузчик спокойно дремали, наслаждаясь тишиной.

Вдруг тишину нарушила крытая грузовая машина с надписью «Мебель», которая заехала во двор соседнего дома.

— Ложная тревога, — улыбнулся грузчик коту, который тоже приоткрыл глаза, — спим дальше.

Однако через несколько минут послышались чьи-то шажки.

— Дяденька, пожалуйста, помогите перенести тяжелый шкаф, — вежливо попросил малыш, касаясь сильной руки грузчика, сидевшего рядом с котом. Грузчик удивленно посмотрел на мальчика.

— Наверное, тебя отец прислал ко мне, мальчик?

— Нет, дяденька, это мой друг, дядя Степа, привез себе шкаф. Разве он сам сможет его затащить на третий этаж? — объяснил малыш.

— Чувствуется, что ты очень любишь своего друга — дядю Степу, переживаешь за него. Ладно, пойдем, помогу, — кряхтя и посапывая, сказал грузчик и отправился за малышом помогать дяде Степе.

Вы себе просто не можете представить, как обрадовался дядя Степа неожиданной услуге своего маленького соседского друга, которого он так любил угощать фруктами со своей дачи!

— Надо же такое! И как этот малыш сообразил позвать Вас, чтобы помочь мне в важном для меня деле? — не переставал удивляться вслух дядя Степа, когда они вместе с грузчиком из магазина вытаскивали из машины и поднимали по лестнице книжный шкаф. Как важно помогать друг другу!

Герои

Моя семья выбралась в Национальный парк водопадов Фолл-Крик так далеко находились от больницы! Но Бог послал героев! Первым был мой одиннадцатилетний двоюродный брат Эндрю. Еще до появления взрослых он оторвал кусок от своей рубашки и завязал мою голову, это мне очень помогло. Затем он побежал искать машину с телефоном, чтобы позвонить по телефону службы спасения.

Когда взрослые пошли к водопадам, мы, дети, решили по очереди нести щенка. Он был очень симпатичный, а в рюкзаке свернулся в клубочек.

В конце концов Мишка стал шевелиться, и я согласилась понести его. Мы ушли далеко от взрослых, которые любовались природой, разговаривали. Когда мы переходили маленький мостик, я поскользнулась. «Я должна защитить Мишеньку», — подумала я, падая. Поэтому я прижала его к себе и больно ударила головой об острый камень.

Рана была большая, и я потеряла много крови. И кроме всего прочего,

водопады Фолл-Крик так далеко находились от больницы!

Но Бог послал героев! Первым был мой одиннадцатилетний двоюродный брат Эндрю. Еще до появления взрослых он оторвал кусок от своей рубашки и завязал мою голову, это мне очень помогло. Затем он побежал искать машину с телефоном, чтобы позвонить по телефону службы спасения.

Затем Бог послал доброго человека, который помог моему отцу нести меня. Моя мама все время говорила мне: «Молись, Джесси, молись!» — и я молилась.

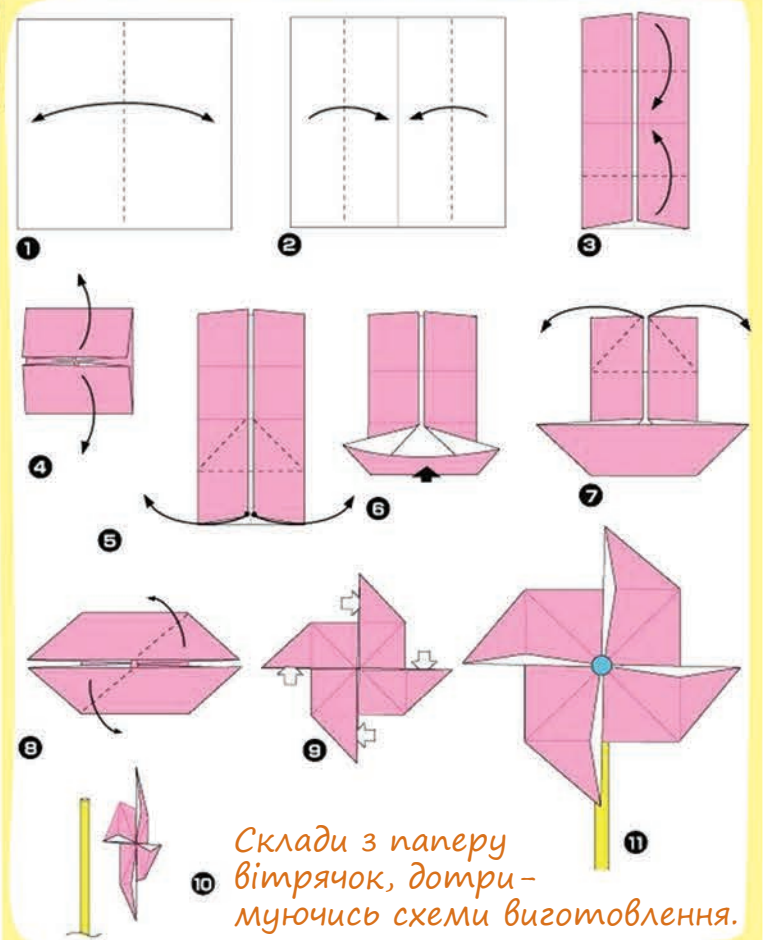
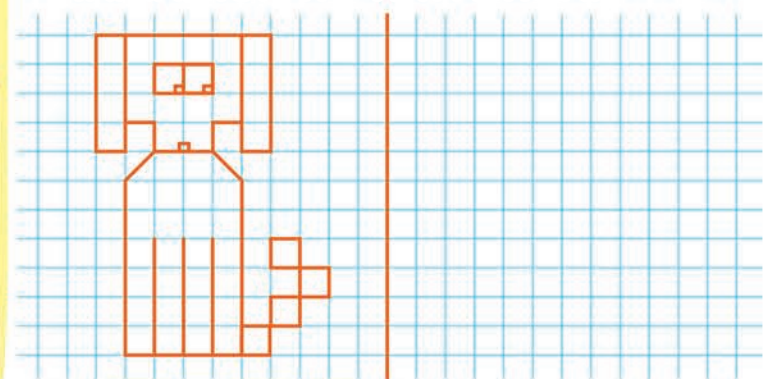
Когда мы подошли до пункта «скорой помощи», я потеряла сознание, но помню, что просила медиков молиться. Затем пришли другие герои — медсестры, врачи и хирург, который также молился со мной. В тот день было много молитв. И много героев!

ЛАБИРИНТ Помогите мухе выбраться из ловушки.

НАМАЛЮЙ ПО КЛІТИНКАХ

Склади з паперу вітрячок, дотримуючись схеми виготовлення.

Чад нахмурился. Трудовая жизнь на ферме иногда могла быть очень тяжелой, особенно если корова забредет куда-нибудь. В тот день так и случилось: после обеда одна корова не вернулась, и ее нужно было найти и пригнать домой.

Но подростка беспокоило не это, когда он бродил по пастбищам. Он страдал от того, что называется «куриной слепотой». Когда солнце садилось, без фонаря или света луны он мог и сам потеряться. Облачная ночь надвигалась быстро и наступила, когда он

был в глубине леса за южным пастбищем. Внезапно мальчик осознал, что не может видеть. В отчаянии он пытался найти дорогу, но знал: это бесполезно.

Тогда он подумал о Боге. Его мама говорила ему много раз о том, насколько Бог заботится о людях и даже о подростках, ищущих потерянных коров. И он помолился.

Высоко над головой плыли тихо тучи, подгоняемые ветерком. Внезапно они разошлись, желтый свет луны падал с неба сквозь деревья, освещая лесную тропу, где

склонился на коленях маленький мальчик. Когда Чад открыл свои глаза, он смог увидеть тропу, ведущую назад на ферму. Подросток так обрадовался, выходя из леса, что начал петь! Когда он дошел до скотного двора, тучи снова сошлись и скрыли свет.

Схватив фонарь, Чад отправился на поиски и скоро нашел пропавшую корову.

Чудеса – это нечто странное. Иногда они очень сложны: когда каменное сердце превращается в любящее. Иной раз они так же просты, как ветер, разгоняющий тучи.

ЛОГИКА Найди в каждом ряду лишнее дерево.

Для каждого рисунка найди его точную зеркальную копию.

«Дати задній хід!»

Колібрі – найменші птахи в усьому світі. Вони живляться квітковим нектаром. Швидко-швидко змахуючи крильцями, колібрі можуть зависати над квіткою і навіть «давати задній хід», щоб зручніше було дістати корм.

Яскраве забарвлення

Яскраве забарвлення деяких земноводних – сигнал для хижаків. Такі тварини можуть бути отруйними або вкритими їдким слизом.

Стрибки з «парашутом»

Веслонога жабка все життя проводить на деревах. Вона має на лапках перетинки. Завдяки їм жабка буквально перелітає з гілки на гілку, як на «парашутиках».

«Сядь мені на язичок...»

Грифова черепаха живиться рибою. Зазвичай вона лежить на дні, широко роззявивши пащу. Схожий на черв'яка язик черепахи приваблює необережних рибок.

Пташка, вкрита шерстю

У Новій Зеландії живе дивовижний нелітаючий птах – ківі. Його крила майже зовсім зникли, а тіло вкрите волосоподібними перами, що нагадують шерсть.

Як виростити перлину

Перли утворюються всередині черепашок двостулкових молюсків – перлівниць. Якщо між їхніми стулками опиниться піщинка, молюск обволікає її гладеньким перламутром, перетворюючи на перлину.

«Аристократи моря»

У давнину вважали, що у знатних людей, аристократів, блакитна кров. Звичайно, це вимисел. А от в «аристократів моря» – восьминогів, каракатиць – насправді блакитна кров.

Небезпека не страшна

У разі небезпеки каракатиця випускає хмаринку їдкої рідини, схожої на чорнило. Вода забарвлюється в темний колір, і це відлякує хижака. А каракатиця тим часом встигає втекти.

Папуги

У природі птахи не розмовляють. Спілкуючись між собою, вони свистять, щебечуть, каркають тощо. Та деякі з птахів уміють наслідувати людську мову. Наприклад, амазонські папуги якщо здатні запам'ятати до ста слів.

На животі по кризі

Пінгвіни, що живуть в Антарктиді, – нелітаючі птахи. Вони чудово плавають, але по суші ходять повільно, перевальцем. Натомість пінгвіни вміють дуже спритно та швидко ковзати по кризі на животі, відштовхуючись крилами.

РИБИ

ЧИ ЗДАТНІ РИБИ ВІДЧУВАТИ?

Як і решта тварин, риби сприймають навколишній світ за допомогою органів чуття. Без сумніву, прекрасно відчують смак і дотик, однак ці чуття досліджувати найскладніше. Зір риб пристосований до умов, у яких існують ці тварини: у риб, які живуть на звичайній глибині, очі дуже великі, здатні вловлювати якнайбільше світла, випромінюваного іншими особинами. У риб, які населяють дно океанічних западин, де зовсім немає світла, очі взагалі зникли, бо вони непотрібні.

Риби мають гострий нюх та слух. Завдяки нюху вони знаходять їжу, а за допомогою слуху дізнаються про наближення інших тварин. Звук може попереджати рибу про небезпеку чи бути сигналом про поведінку їхніх родичів і спонукати до дій у відповідь. Зазвичай риби споріднених видів розуміють сигнали один одного.

НАВІЩО ЛОСОСЬ ПІДНИМАЄТЬСЯ ПРОТИ ТЕЧІЇ РІЧОК?

Лосось – це риба, яка вилуплюється з ікринок у річці. Коли лосось підростає й міцніє, він випливає з річки у море і протягом одного року живе поблизу того місця, де річка впадає в море. Там достатньо поживи, а суміш прісної та солоної води – найкраще середовище для життя. Через рік дорослі лососі парами плывуть проти течії річки до місця свого народження: природний інстинкт змушує їх відкладати ікру саме там, де вони з'явилися на світ, і в жодному іншому місці вони не зможуть цього зробити.

Плити проти течії дуже важко, особливо коли річка швидкоплинна та мілка. Іноді лососям доводиться навіть вистрибувати з води, щоб долати пороги, а наприкінці подорожі вони геть знесилуються. Коли лососі повертаються на своє місце, самки відкладають ікру, самці запліднюють її, а потім за течією вони плывуть назад до моря.

ХТО ТАКИЙ МОРСЬКИЙ КОНИК?

Морський коник – дуже незвичайна риба. Таку назву вона отримала тому, що її тулуб у верхній частині зовні нагадує коня. У цієї риби довга морда, дуже маленький рот і ребристе тіло. Морські коники живуть серед водоростей і зазвичай маскуються під колір цих рослин, аби хижі риби не змогли помітити їх у заростях. На відміну від інших риб, що, як правило, не піклуються про власні ікринки після запліднення, самець морського коника зберігає відкладені самкою ікринки у спеціальній кишені на черевці, аж поки не з'являться мальки.

Проведи правильним шляхом морського коника до кожного друга.

ЧИ МОЖУТЬ РИБИ БАЧИТИ В ТЕМРЯВІ?

У глибинах морів та океанів панує цілковита темрява, оскільки сонячне світло не проходить крізь товщу води більше як на 90-100 м. Однак чимало риб можуть жити й бачити на великій глибині: тіло випромінює світло, яке освітлює навколишні предмети та інших риб. Ця властивість риб називається біоломінесценцією.

Деякі глибоководні риби випромінюють блакитне світло, тож їхні очі розрізняють лише блакитну частину світлового спектра. Деякі риби випромінюють червоне світло, яке самі вони розрізняють, а інші риби – ні; тому вони можуть бачити свою здобич і наближатися до неї, залишаючись непоміченими. Також самці риб використовують таке світло, щоб привабити самку. У деяких глибоководних риб світиться не все тіло, а спеціально призначені для цього окремі органи.

Веселый English

TASK 1

Color the uppercase letters orange, the lowercase letters green and the numbers yellow.

Раскрась заглавные буквы оранжевым, строчные – зеленым цветом, цифры – желтым.

TASK 2

Rabbits like carrots! Can you help the rabbit to find some.

TASK 3

Write down numerals that you can see on the phone and you will get to know the name of the girl.
Запиши числительные, которые указаны на телефоне, чтобы узнать имя девочки.

TASK 4

Follow the maze and color 'YES' or 'NO'.
Пройди лабиринт и закрась 'YES' или 'NO'.

Ann Meg Sue Jane Todd Joe Mark Fred

Yes No Ann has an eraser.	Todd has a pen. Yes No
Yes No Meg has some glue.	Joe has a book. Yes No
Yes No Sue has a school-bag.	Mark has scissors. Yes No
Yes No Jane has a pencil.	Fred has a pencil-case. Yes No

TASK 5

Color this picture. Раскрась рисунок.

ВЕСЕЛАЯ ЛОШАДКА

Нарисовать лошадку очень просто. Возьми бумагу и карандаш, следуй за схемой урока и у тебя все получится.

ЛОГИКА

Найди двух одинаковых животных.

ЛАБИРИНТ

Пройди лабиринт и сосчитай все груши, кукурузу и морковки.

ПРО МОРСЬКУ ГОЛКУ

Допоможи рибкам виплисти в море.

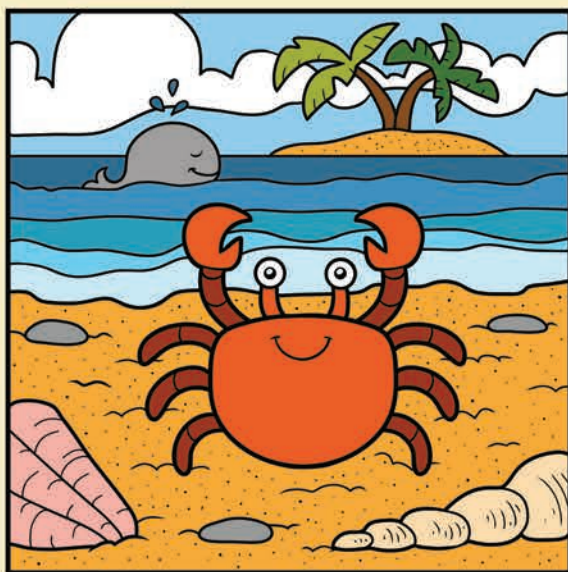
Маленька Еліна зі своїми батьками та молодшим братиком наприкінці літа приїхала до узбережжя Азовського моря, аби відпочити і збагатитися новими враженнями. На жаль, літчко хороше вже закінчилося, і розпочався вересень, а отже, знову завітала осінь. Але тут, на південному узбережжі, все ще панувало літо.

Сьогодні мала Еліна знову вранці разом із сім'єю гуляє на узбережжі. Вона повільно прямує вздовж берега, думаючи про щось красиве і приємне, адже на морі так добре мріяти і засмагати одночасно. Трохи далі двоє якихось хлопчиків шкільного віку щось видивлялися у воді, зайшовши по коліна в море. Хлопці уважно придивлялися до морського дна, ніби бажаючи щось у ньому зловити. Напевно, хочуть голіруч вловити якусь рибку, якої тут плаває безліч. Елінка за хвилину повернулася до батьків, а потім сховалася у наметі, щоб трохи погратися із Тишком.

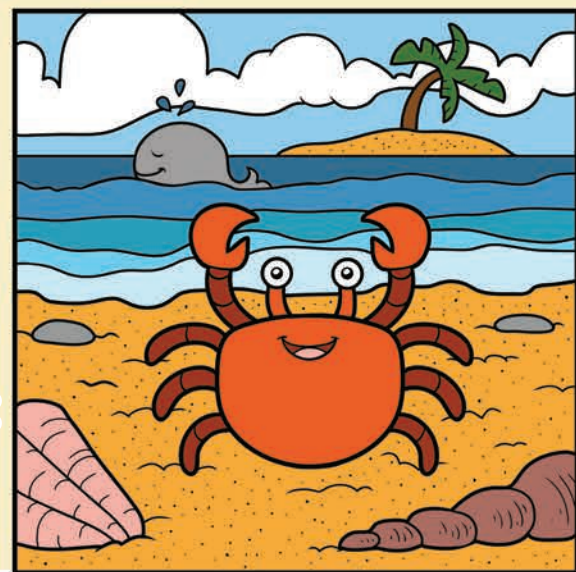
Вона зовсім забула про тих хлопців. Та раптом дівчинка мимохідь поглянула у їхній бік і від несподіванки просто відкрила свого ротика. В руках у Ніка (так він себе називав) була цікава риба – морська голка. Інший хлопчик, Максим, тримав напівпрозоре відерце, у якому плавало кілька морських голок. Еліна із цікавості підійшла ближче до того місця, де стояли хлопчики. Раптом просто біля своїх ніг вона побачила, що в піску є невеличке заглиблення, така собі ямка, яку хлопці вирили у вологому піску. Ямка була наповнена водою, у ній вже плавало кілька голок – полонянок. Дівчинка зрозуміла, що необхідно все розповісти мамі, аби просити допомоги у дорослих. Неодмінно треба визволити рибку. Вона розповіла про все, що побачила, а здогадливі батьки пояснили їй, що хлопці просто задля розваги це роблять. Тато зауважив також, що вода

у ямці, де перебувають зловлені голки, швидко просочується у пісок. А отже, мине обмаль часу, і рибка опиниться у пастці. «Потрібно їх рятувати», – ще раз промайнула думка у дівчинки. Не вагаючись, вона разом із мамою підійшла до хлопців. Наблизившись, дівчинка спитала, навіщо їм так багато рибок, а хлопці відповіли, що їм просто подобається їх ловити. «Подивіться лишень до тієї ямки, де ви рибок утримуєте, води там замало для них, вони вже майже задихаються, відпустіть їх, будь ласка». На подив мами та доньки, хлопці поглянули один на одного і промовили: «А правда, давай відпустимо...» Невдовзі вся риба з ями і та, що була в напівпрозорому відерці, була на волі.

Сонечко продовжувало приємно по – літньому обігрівати всіх, хто перебував на узбережжі. Елінка раділа, що рибки були на волі...можливо, поплили до своїх мам...

найди 5 отличий

НЕ ПРЕЗИРАЙТЕ МАЛЫХ

Целый день было пасмурно, а вечером, уже почти на закате, из-за туч выглянуло солнышко. И сразу же двор наполнился ребятами. Хотя они любят играть во дворе в любую погоду, однако тучи и дожди уже им надоели, и многие предпочли остаться дома. А тут солнышко всех их позвало на прогулку.

Но не только ребят солнышко побудило выйти из квартир. На прогулку вышли и многие пожилые соседи. Так что все скамейки сразу же обрели своих обитателей.

А вот дедушка Василий только возвращался домой. Он в любую погоду ходил по улицам. И почти никогда не сидел на скамейке во дворе. Хотя очень любил всех соседей, особенно детвору.

Дедушка Василий позвал к себе ребят, играющих на площадке возле дома. Он часто угощал их то яблоками, то бубликами, поэтому они охотно побежали к нему.

— Зайдите, милые, ко мне, должен вам что-то передать.

Ребята, опередив дедушку, побежали на четвертый этаж, где была его квартира.

— Пусть это принадлежит теперь вам, — сказал дедушка и высыпал на стол из большого куля много игрушек. — Мой внук уже вырос... Только поделите поровну, чтобы не было обид.

Дедушка вышел из комнаты, чтобы не мешать ребятам делить новое сокровище. А может быть, и не поэтому. Как-то с тоской прозвучали его слова «мой внук уже вырос». Больше маленьких внуков у дедушки не было. Наверное, ему стало грустно, и он не хотел, чтобы ребята заметили это.

Дедушка вернулся в комнату, когда ребята закончили делить игрушки. Он внимательно посмотрел на результаты их работы и спросил:

— А почему это у всех по несколько игрушек, а у Юры только одна?

— Так ведь он же еще маленький, — возразил Андрей.

— Тем более! Бог учит нас не презирать малых.

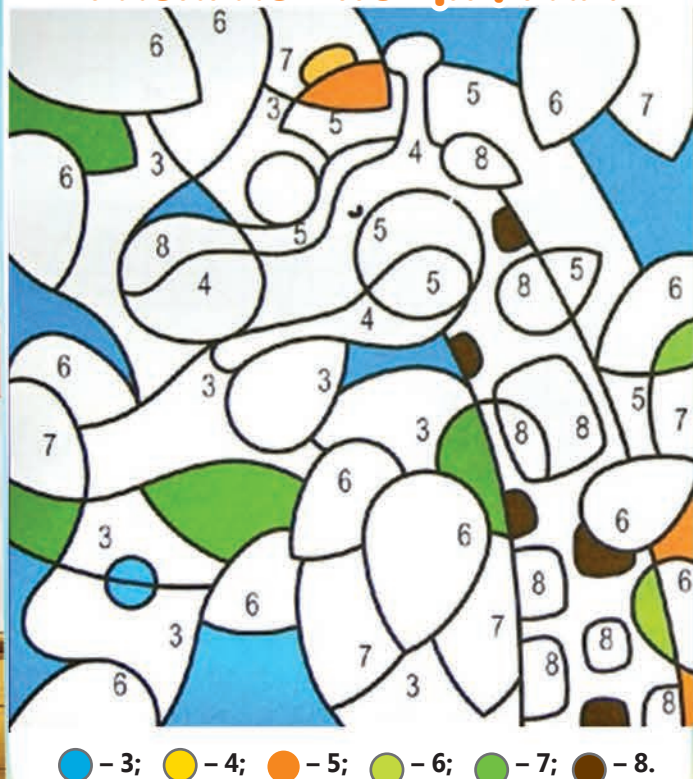
Андрей покраснел. Ребята посмотрели друг на друга, на покрасневшего Андрея и молча быстро сложили на пол свои игрушки. Они решили поделить их заново. Конечно, это получилось не так быстро. Никому не хотелось расставаться с тем, что уже было в их руках. Но на этот раз дедушка на кухню не ушел. Он не наблюдал за ребятами, просто смотрел в окно.

— Ну вот, мы уже закончили, — тихонько сказал Андрей, подойдя к окну. Дедушка Василий ласково посмотрел на него и повернулся к ребятам.

Теперь у маленького Юры было столько игрушек, что они не помещались в его руках.

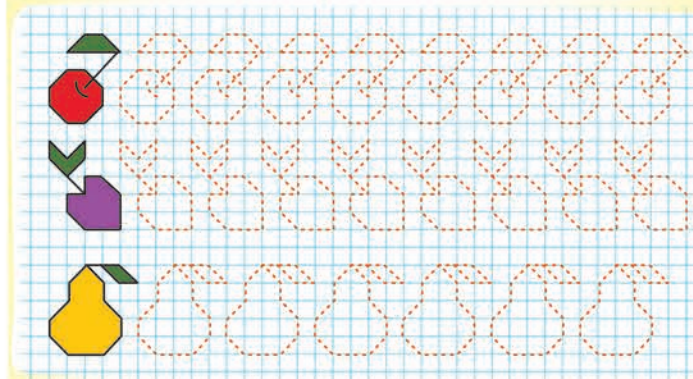
— Вот теперь порядок, — улыбнулся довольный дедушка. — Никогда не обижайте малых. Сам Бог стоит на защите их интересов!

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ

УРОЖАЙ

Обведи фрукты и раскрась.

Найди не осеннюю одежду. Объясни свой ответ.

АВТОБУС

Найди подходящую тень.

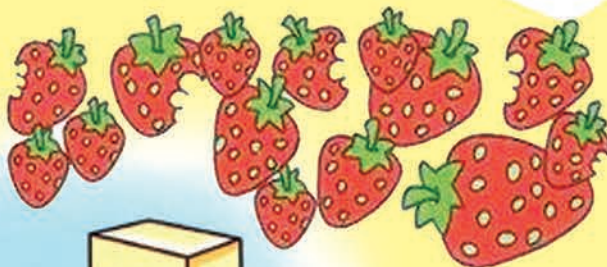

МАТЕМАТИКА

Реши примеры и узнай, кто какое место занял.

Найди закономерность и продолжи ряд.

Сколько здесь целых ягод?

А сколько не целых?

Артем Базака

Єлизавета Гонта

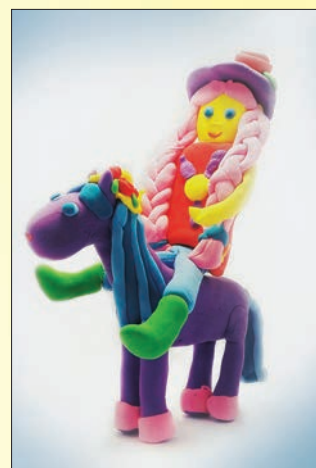
Катерина Абрамчук

Іванна Пахунова

Володимир Сергачов

Євгенія Войтко

Малюнок без підпису

Віталій Панасюк

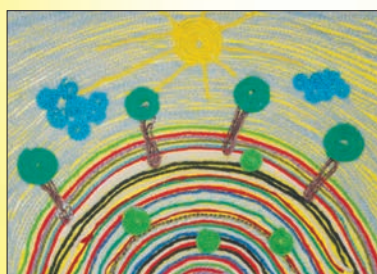
Світлана Кучеренко

Мар'яна Кулеба

Маркіян Кузишин

Жанна Бойко

Ігор Улинець

Аліна Силко

Марія Кравець

Емілія Бобрик

Норе.UA
телеканал Надія

11:00
Неділя

Відкрий в собі нові таланти!

ВАШІ МАЛЮКИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ
0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
В кабельних мережах,
Інтернеті, на моб.додатках,
та на супутнику ASTRA 4A

Тетяна Тимошук

Аліна Кулеба

Марія Деркач

Владислав Медяк

Ніка Чуприк

Олександр Петров

Марія Тарасюта

Олександр Чалий

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua